

[Sigsgaard.]

socialdemokratiet de skal være? Hvordan skal de kommunale uligheder udjævnes? Enhver kan sige, at de skal udjævnes, men hvordan skal det ske? Det bliver der ikke sagt et ord om.

Men tilbage til skatten og socialdemokraternes forslag om trækprocenten. Før det første giver ændringen i trækprocent ikke nogen skattelettelse som sådan. Der bliver trukket mindre, det er rigtigt, men hvis ikke udskrivningsloven ændres, så skal nedsættelserne jo betales i restskat i 1971, og så er der bare tale om en udsættelse. Skal der være en reel skattesækning, må udskrivningsprocenten også ændres. Det nævner man ingen ting om; jeg håber, man har forudset det. Hvis trækprocenten f. eks. skal sættes ned med 3 — man nævnte ingen tal — så svarer det til en nedsættelse af udskrivningen på ca. 10 pct., og så bliver der trukket 300 kr. mindre om året fra en familieforsørger med 20.000 kr. i skattepligtig indkomst. Men har han 100.000 kr. i indkomst, trækkes der 2.700 kr. mindre om året. Det er imidlertid kun en a conto-betaling; den endelige skat bliver en anden, når den beregnes med den nedsatte udskrivningsprocent. Så sparer han med de 20.000 kr. 200 kr. i hele skatteåret, men ham med de 100.000 kr., der altså tjener 5 gange så meget, sparer hele 3.300 kr., altså over 16 gange så meget som ham med de 20.000 kr. Grønthandleren eller husmanden sparer altså ikke rigtig noget.

Det er endnu en gang en politik til gavn for de store og til meget lidt gavn for de små indkomster. Skalaen, den kan man jo ikke røre ved nu; den kunne ellers ændres, så de mindre indtægter slap billigere. Det foreslog VS, da udskrivningsloven var til behandling, men hverken socialdemokratiet eller SF ville være med til at ændre skalaen dengang. Først nu efter uroen på arbejdspladserne kommer man og vil lette skatten for små indkomster, og så møder man med et forslag, der langt overvejende gavner de velstillede. Hvad skal det egentlig forestille? Jeg synes, det er for dårligt.

VS har derfor selv måttet udarbejde et forslag. Vi foreslår, at personfradraget forhøjes med 1.200 kr. fra 5.000 til 6.200 kr. Det betyder, at enliges skattefri bundbeløb forhøjes med 100 kr. om måneden, medens

pensionister og familier får en forhøjelse på 200 kr., svarende til 2 personfradrag. Hvad betyder det i penge? Lad os tage de to familieforsørgere fra før. Han med de 20.000 kr. i skattepligtig indkomst sparer ca. 800 kr. om året eller 4 gange så meget som efter det socialdemokratiske forslag. Han med de 100.000 kr. sparer 1.450 kr. eller mindre end det halve af, hvad han ville have sparet efter socialdemokratiets forslag. Han tjener 5 gange så meget som skatteyderen med de 20.000 kr., men han sparer ikke engang dobbelt så meget. Her er der altså tale om en besparelse, der først og fremmest kan mærkes af de små indkomster, og det er jo også dem, der har lempelsen behov. Vi havde gerne lettet de mindre indkomster endnu mere, og det har vi altså foreslået, dengang vi foreslog den anden skatteskala, som ingen af de andre partier ville være med til.

Forslaget er nemt at gennemføre i praksis. Fradragene på skattekortene skal kun forhøjes med 100 eller 200 kr. pr. måned for alle. Kommunerne får et provenutab. Det kan let beregnes, og vi foreslår det dækket af staten ved den endelige opgørelse. Deres a conto-udbetaling fra statskassen vil ikke blive berørt. Forslaget vil medføre en vældig forenkling. Først og fremmest slipper folkepensionister og folk med meget lave indkomster helt for kildeskatten, og folk i kommuner med høj skatteprocent får større lettelse end folk i kommuner med lav skatteprocent, og derved får man den lettelse for de dyre kommuner, som hr. Anker Jørgensen forlangte, men som han ikke stillede konkret forslag om.

Forslaget vil koste staten noget over 1 milliard kr. i provenutab. Må jeg lige her indskyde, at med mit partis begrænsede ressourcer kan jeg ikke på decimal garantere for de tal, det vil enhver forstå. Det er omtrentlige tal, jeg her opgiver, men jeg er sikker på, at finansministeren i løbet af en dag ville være i stand til at regne det ud, hvis det altså bliver aktuelt, hvis man vil overveje forslaget. Vi skønner, at forslaget vil koste noget over 1 milliard kr. i provenutab. Det er altså væsentligt mindre end det budgetterede kasseoverskud, der efter vores mening er for stort — det har vi sagt for lang tid siden — og sikkert bliver større end officielt budgetteret. Alligevel foreslår